

A Kúria a dr. Molnár Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Halmos Péter ügyvéd által képviselt alperes ellen közszolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Pécsi Munkaügyi Bíróságnál 1.M.208/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Pécsi Törvényszék 1.Mf.21.260/2011/4.számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2013. június 5. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Pécsi Törvényszék 1.Mf.21.260/2011/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a Pécsi Munkaügyi Bíróság 1.M.208/2011/8. számú ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 400.000 (négy százezer) forint és 108.000 (egyszáznyolcezer) forint áfa együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 445.000 (négy száznegyvenötezer) forint elsőfokú, 445.000 (négy száznegyvenötezer) forint másodfokú és 741.600 (hét száznegyvenegyezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felperes az alperesnél 2000. június 1-jétől jegyzőként fennálló közszolgálati jogviszonya felmentéssel történő megszüntetése jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt nyújtotta be a keresetét.

A Pécsi Munkaügyi Bíróság 1.M.208/2011/8. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes 2011. január 25-ei keltezésű, a felperes közszolgálati jogviszonyát megszüntető intézkedése jogellenes. Közszolgálati jogviszonya az alperesnél 2011. szeptember 12-én szűnik meg.

Kötelezte az alperest a felperes javára elmaradt illetmény és 4 havi átlagkeresetnek megfelelő átalánykártérítés megfizetésére. Az ezt meghaladó keresetet elutasította. Marasztalta az alperest a felperes részperköltségében, és megállapította, hogy a kereseti illetéket az állam viseli.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint K. Város Önkormányzat Képviselő-testülete 2011. január 17-én tartott ülésén ÖK. határozatot hozott. Ebben úgy döntött, hogy a felperest „jegyzői tiszte alól indokolás nélkül felmenti, és a közszolgálati jogviszonyát megszünteti”.

A felperes 2011. január 18-ától keresőképtelen állományba került, amelyet 2011. január 25-én megszakitott. Ezen a napon reggel megjelent a munkahelyén, ekkor kézbesítették a részére a ÖK. határozat szövegét tartalmazó jegyzőkönyv-kivonatot. A felperesnek azonban nem tudták átadni a „közszolgálati jogviszony megszűnése,

megszüntetése" elnevezésű nyomtatványt egyrészt a végkielégítéshez szükséges közszolgálati jogviszony tartamának tisztázatlansága, másrészt az alperesnél használt ún. KIR számítógépes rendszer működőképtelensége miatt. A nyomtatvány ezen a napon nem készült el. A felperes a munkahelyét elhagyta egy korábbi közszolgálati jogviszonyra vonatkozó igazolás megkeresése céljából, majd oda délután 4 óra körül érkezett vissza.

2011. január 26-án a felperes írásban bejelentette, hogy ismételten keresőképtelen, mely állománya 2011. március 20-áig fennállt.

A munkáltató 2011. február 2-án tértivevényes küldeményként adta postára a „közszolgálati jogviszony megszűnése, megszüntetése” elnevezésű kitöltött nyomtatványt, amelyet a felperes 2011. február 7-én vett át. Ezen intézkedésben a közszolgálati jogviszony megszűnésének időpontjaként az alperes 2011. március 26-át, a felmentési idő kezdeteként 2011. január 26-át jelölte meg. A felperest e naptól mentesítették a munkavégzési kötelezettség alól. Az intézkedés jogorvoslati kiiktatást is tartalmazott. Indokolása szerint a képviselő-testület a ÖK határozattal a felperest a jegyzői tiszte alól felmentette. Hivatkozott továbbá az 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) 17. § (1) bekezdésére, amely szerint a munkáltató a közszolgálati jogviszonyt felmentéssel, indokolás nélkül megszüntetheti.

A munkaügyi bíróság nem találta alaposnak a felperes keresetét, miszerint az alperes intézkedése az Európai Unió Alapjogi Chartájának 30. cikkébe ütközne, valamint nem tartotta szükségesnek vizsgálni, hogy a képviselő-testületi határozat az önkormányzati törvény és az alperes SzMSz-ének előírásait megsértette-e.

Álláspontja szerint a felperes részére a jogviszony megszüntetést tartalmazó intézkedést 2011. január 25-én kézbesítették. A határozatot tartalmazó jegyzőkönyv-kivonat azonban nem felel meg a megszüntető intézkedés jogszabályi követelményeinek. A jogviszonyt megszüntető szándék közlésén kívül ugyanis nem tartalmazza annak időpontját és a jogorvoslatról szóló tájékoztatást sem. E követelményeknek csak a 2011. január 26-án készített és 2011. február 7-én kézbesített formanyomtatvány felel meg. Ennek közlésekor azonban a felperes az 1992. évi XXII. törvény (régi Mt.) 90. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt felmentési tilalom alatt állt, ezért az intézkedés jogellenes volt.

Nem találta bizonyítottnak, hogy a felperes 2011. január 25-én megtagadta, vagy szándékosan megakadályozta volna a nyomtatvány részére történő átadását. P.Z.I. és M.ZS. tanúvallomásából ugyanis az tűnt ki, hogy a nyomtatvány e napon még el sem készült, ezért nem tudták azt a felperesnek átadni.

A munkaügyi bíróság a Ktv. 70. § (3) bekezdés alapján állapította meg a felperes kérelmére a jogviszonya megszűnése időpontját és a kért 12 havi átlagkereset helyett 4 havi átalánykártérítés valamint a (2) bekezdés alapján az elmaradt illetmény megfizetésére kötelezte az alperest.

A mindkét fél fellebbezése folytán eljáró Pécsi Törvényszék

1.Mf.21.260/2011/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatta és az alperest átalánykártérítés címén terhelő marasztalást 8 havi átlagkeresetnek megfelelő összegre felemelte. Az ítéletet az ezen felüli fellebbezett részében helybenhagyta. Marasztalta az alperest a felperes másodfokú perköltségében is.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint a felperes közszolgálati jogviszonyát felmentéssel megszüntető munkáltatói intézkedésnek kizárólag a „közszolgálati jogviszony megszűnése, megszüntetése” elnevezésű irat minősül, mert ez tartalmazza mindazokat a lényeges adatokat, amelyek miatt a felperes közszolgálati jogviszonyát érintő alperesi jognyilatkozat a Ktv. 11. § (1) bekezdés második mondata értelmében írásba foglaltnak minősül: a felmentési idő kezdetét, időtartamát, a jogviszony megszűnésének idejét, a munkavégzés alóli felmentés kezdetét és időtartamát, a végkielégítésre irányadó beszámítandó jogviszony kezdetét, a végkielégítés mértékét és a jogorvoslati tájékoztatást a jogviszony megszüntetés jogcímén kívül.

Ez az okirat - az alperes érvelésével szemben - nem tekinthető csupán technikai iratnak, mert az abban szereplő tények és adatok a jogviszony megszűnése szempontjából lényegeseek, akár önállóan is jogvita tárgyát képezhetik.

Egyetértett a munkaügyi bíróság álláspontjával, miszerint nem állapítható meg, hogy a felperes 2011. január 25-én meghíúsította volna a formanyomtatvány részére történő átadását, ezzel az Mt. 3. § (1) bekezdésbe ütközően járt volna el.

A felperes 25 éves közszolgálati jogviszonyára, ezen belül az alperesnél eltöltött több mint 10 év jogviszonyra tekintettel az átalánykártérítést a megítélt 4 havi átlagkeresetről 8 havi átlagkeresetnek megfelelő összegre emelte fel.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását és perköltségben marasztalását kérte.

Hivatkozása szerint a felperes mint jegyző felett a munkáltatói jogokat testület gyakorolta, mely jogkörét a Ktv. 6. § (2) bekezdés alapján nem ruházhatta át. Jelen esetben a felmentésről a képviselő-testület határozott, döntését a ÖK határozata tartalmazza. A munkáltatói jogkör gyakorlójának nem kell olyan részletkérdésekről döntenie, hogy a köztisztviselő mikortól tölti a munkavégzés alóli felmentési idejét, illetőleg mennyi végkielégítés illeti meg. Elégséges, ha erről az erre rendszeresített formanyomtatványban rendelkeznek. Ezt támasztja alá a BH.1990.390. számú eseti döntés.

A képviselő-testületi határozat tartalmazta a jogviszony indokolás nélküli megszüntetésére irányuló munkáltatói szándékot. A felmentési idő csakis a kézbesítést követő naptól indulhatott, ennek a munkáltató eleget tett. A következőes bírói gyakorlat szerint a jogorvoslati lehetőségről történő kioktatás hiánya nem alapozza meg a felmentés jogellenességét (BH.1998.507.,

BH.1995.496.).

A felmentési tilalom a felmentés közlésére vonatkozik. A képviselő-testület a döntését az Önkormányzati törvény szerinti határozati formában meghozta, ennek közlése 2011. január 25-én a felperes részére megtörtént, mely időpontban nem volt keresőképtelen, így nem állt felmentési tilalom alatt. Az nem róható az alperes terhére, hogy a testületi határozat végrehajtásáért felelős polgármester részéről a döntést részletező „technikai irat” átadása a felperes Mt. 3. § (1) bekezdésébe ütköző magatartása miatt megghiúsult. Azzal ugyanis, hogy 2011. január 25-én a munkahelyéről eltávozott, megakadályozta a formanyomtatvány részére történő átadását. Ezért az Mt. 6. § (4) bekezdés alapján - függetlenül a postai kézbesítéstől - ennek közlése is megtörtént 2011. január 25-én.

Az alperes az átalánykártérítés mértékét is eltúlzottnak találta. Nem értékelte a másodfokú bíróság, hogy a felperes a betegállományát megelőzően átvette a testület megszüntető határozatát, továbbá a felmentést közvetlenül megelőzően és azt követően is tanúsított együttműködés hiányára utaló felperesi magatartást, mely a munkáltatói jogsértés súlyát enyhíti.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Erre tekintettel a Kúria csak arról dönthetett, hogy a felperes közszolgálati jogviszonyát a munkáltató mely intézkedéssel, a 2011. január 25-én, vagy a 2011. február 7-én kézbesített okirattal szüntette meg, és a felperes a felmentés közlésekor felmentési tilalom alatt állt-e.

Az Ötv. felmentés kiadásakor hatályos 36. § (1) bekezdése szerint a jegyzőt a képviselő-testület nevezi ki. Erre tekintettel a Ktv. 6. § (2) bekezdés alapján a felmentés joga is a képviselő-testületet illeti, mely jogát nem ruházhatja át.

A felperes jegyzőként fennálló közszolgálati jogviszonya felmentéssel történő megszüntetéséről az arra jogosult képviselő-testület 2011. január 17-én döntött. Az erről szóló képviselő-testületi határozatot - jegyzőkönyvi kivonat formájában - 2011. január 25-én a felperesnek átadták. A közölt határozat tartalmazta a munkáltatói jogkör gyakorlójának a közszolgálati jogviszony megszüntetéséről hozott döntését és a megszüntetés jogcímét. Az önkormányzati határozatot a képviselő-testületi ülés jegyzőkönyvének kivonataként, az erre előírt formában elkészített okiratként adták át a felperes részére. Az írásbeli okirat közlése tehát 2011. január 25-én hatályosan megtörtént, azt az arra jogosult és érdekelt felperesnek átadták [Mt. 6. § (4) bekezdés]. Annak vizsgálata, hogy az okirat tartalmában megfelelt-e a felmentési intézkedés jogszabályi követelményének, illetve tartalmazta-e a jogorvoslati tájékoztatást, nem a döntés írásba

foglalásának kérdéskörét, hanem az írásban már közölt intézkedés jogszerűségét érinti.

A jegyzőkönyvkivonatban közölt képviselő testületi határozat tartalmazta a közszolgálati jogviszony megszüntetésére vonatkozó lényeges feltételeket: szövegszerűen rendelkezett arról, hogy a munkáltatói jogkörgyakorló e határozattal és felmentés jogcímével, indokolás nélkül szünteti azt meg.

Helyesen hivatkozott az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a bírói gyakorlat szerint a jogorvoslati kioktatás hiánya a közölt intézkedés jogszerűségét nem érinti. Ugyanez állapítható meg arra az esetre is, ha a munkáltató a felmentési időt nem közli vagy azt nem jogszerűen állapítja meg (Mfv.I.10.220/1993.). A bírói gyakorlat szerint ugyanis a felmentési idő csak az intézkedés közlését követő naptól kezdődhet.

A jogviszony felmentéssel való megszüntetése érvényességét pedig nem érinti, ha azt nem a szokásos forma- nyomtatványon, de a jogszabálynak megfelelő tartalommal közölték (BH.2008/133.).

A felmentés a képviselő testületi határozat közlésével, 2011. január 25-én hatályosult, ennek időpontjában a felperes nem volt keresőképtelen állományban, így nem esett az Mt. 90. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt felmentési tilalom alá, ezért az alperes intézkedése nem volt jogellenes.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

A Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján köteles a pervesztes felperes a le nem rótt első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2013. június 5.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:Nné tisztviselő